

ГЛАВА 13.

1. Въ сжщій-тъ день излѣзе Иисусъ изъ кѣщи и сѣдѣше край море-то.

2. И набрахъ ся до него народъ много, така що той влѣзе та сѣднѣ въ ладіѣж, а всичкій-тъ народъ стояше на брѣгъ-тъ.

3. И говори имъ много съ притчы, и казуваше: Ето, излѣзе сѣятель-тъ да сѣе :

4. И когато сѣяше, едно паднѣ край пѣть-тъ; и дойдохъ птицы-тъ, и озобахъ го.

5. А друго паднѣ на камениты *мѣста*, дѣто нѣмаше много прѣсть; и заскоро изникнѣ, защото нѣмаше дълбинѣ отъ земіѣ;

6. А като изгрѣя слѣнце-то, припламнѣ, и понеже нѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. Друго пакъ паднѣ въ трѣніе-тъ, и порастохъ трѣніе-тъ, и заглушихъ го.

8. Друго паднѣ на добрѣ-тъ земіѣ, и даваше плодъ, едно сто, друго шестдесетъ, а друго тридесетъ.

9. Който има уши да слуша нека слуша.

10. И пристѣпихъ ученици-тъ и рекохъ му: Защо имъ говоришь съ притчы?

11. А той отвѣща и рече имъ: Защото вамъ е дадено да познавате тайны-тъ на царство небесно, а тѣмъ не е дадено.

12. Защото който има, ще му ся даде, и ще му ся прѣумножи; но който нѣма, и каквото има ще му ся отнеме.

13. За това имъ говоришь съ притчы, защото гледать и не видять, слушать и не чуѣтъ, нито разумѣвать.

14. И испѣлнява ся на тѣхъ пророчество-то Исаіево, който казува: Съ уши ще чуете и нѣма да разумѣете; и съ очи ще гледате, и нѣма да видите:

15. Защото задебелѣ сърдце-то на тойзи народъ, и съ уши-тъ *си* тежко чуѣтъ, и очи-тъ *си* склопихъ, да не бы съ очи-тъ *си* да